

'Obrint pas', l'avantguarda del rock combatiu en el País Valencià

DEL SUD. EL PAÍS VALENCIÀ AL RITME
DELS OBRINT PAS

Autors: Antoni Rubio i Hèctor Sanjuan. Editoriat: Mina. Pàgines: 226. Preu: 18,00 euros

de ROBERT-JUAN CANTAVELLA

Obrint Pas és un grup aparegut als 90 al País Valencià que recull el relleu generacional de l'anomenat rock català (promocionat per la Generalitat), la ràbia i les intencions polítiques del rock radical basc (especialment de Kortatu), l'herència nacional i folklòrica de Raimon i Al Tall (un dels seus signes d'identitat és l'ús de la tradicional dolçaina), i el gust per la fusió de ritmes de grups com Mano Negra. Des de 1997, quan després de tres maquetes va aparèixer el seu primer disc, Obrint Pas ja n'ha enregistrat un total de sis, i els ha passat per diferents llocs del planeta. *Del sud*, és el títol d'una de les cançons que formen el disc *Terra* (2002), és una forma de substantivitzar un cert sentiment d'inferioritat pròpia del nacionalisme del País Valencià envers «el Principat», i és també el títol d'aquest llibre, signat per dos periodistes molt joves, Antoni Rubio (1978) i Hèctor Sanjuan (1982), i escrit amb un alt component d'adhesió i militància.

El llibre comença allà on el grup dona les seves primeres passes, amb una primera formació adolescent que haurà d'anar canviant alguns dels seus components i també el seu nom abans de convertir-se en una de les referències actuals del rock «combatiu» escrit en valencià. Però Rubio i Sanjuan no es limiten a recórrer l'experiència vital d'aquests músics, sinó que també es fixen en el seu context, fonamentalment en la ciutat de València i les desfetes polítiques, urbanístiques i immobiliàries de Rita Barberà, alcaldessa eterna de la ciutat, així com en la destrucció sistemàtica de la costa per part d'una espècie de constructors que tenen prohibit treballar en llocs més civilitzats de la Península Ibèrica.